

वेध गीत २००९

सूर्य तोच तो, धरा तीच ती
रोज नव्याने पहाट फुलते
स्थिर त्याच गगनात निळ्याही
नवरंगांची उधळण खुलते ॥ धृ ॥

एक चिरंतन गती तरीही
रोज नवे आवर्तन घडते
एक झाड अन् तीच डहाळी
फुल सकाळी नवेच फुलते
काय नित्य अन् काय नूतन ते
सृष्टी आम्हा शिकवत असते
प्रयत्न लय ठेवा रे संतत
ज्ञानाचे मग मर्म उमगते ॥१॥

यशमानाचे मुकुटतुरे हे
दिनमानातच सुकुन जाती
सद्भावाच्या मऊ लकेरी
हृदयामध्ये मिसळून रहाती
कृती असू दे कालसारखी
तन्मयतेने नवीन होते
कंठ तोच अन् शब्द तेच ते
गाणे तरीही पुन्हा जन्मते. ॥२॥